

§ 9. Osoba pobierająca zasiłek rodzinny jest obowiązana:

- 1) przedstawić, na żądanie terenowego organu administracji państwowej lub oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dowody stwierdzające okoliczności uprawniające do pobierania zasiłku rodzinnego,
- 2) zawiadamiać organ wypłacający zasiłek rodzinny o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do zasiłku lub jego wysokość.

§ 10. Zasady i tryb rozliczania wypłat z tytułu zasiłków rodzinnych z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich rodzin między terenowym organem administracji państwowej a oddziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określają odrębne przepisy.

§ 11. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych; określone w tych przepisach obowiązki zakładów pracy odnoszą się odpowiednio do terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 12. Kwoty zasiłków określone w niniejszym rozporządzeniu obejmują dodatki z tytułu wzrostu cen, określone w uchwale nr 111 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1989 r. w sprawie dodatków z tytułu wzrostu cen artykułów żywnościowych do świadczeń emerytalno-rentowych i innych pieniężnych świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Monitor Polski Nr 24, poz. 187, Nr 30, poz. 230 i Nr 35, poz. 273 oraz z 1990 r. Nr 2, poz. 11).

§ 13. Ubezpieczony, który bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia osiągał niskie dochody na jednego członka rodziny w rozumieniu dotychczasowych przepisów, zachowuje prawo do zasiłku rodzinnego, jeżeli są spełnione pozostałe warunki jego pobierania. Od dnia 1 maja 1990 r. zasiłek ten wypłaca się w wysokości określonej w § 6.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. z 1989 r. Nr 40, poz. 222).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 maja 1990 r.

Prezes Rady Ministrów: *T. Mazowiecki*

177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 30 kwietnia 1990 r.

w sprawie uprawnienia organów celnych do wydawania pozwoleń na wywóz ziemniaków.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 75, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy celne będą w terminie do dnia 31 sierpnia 1990 r. wydawały pozwolenia na wywóz ziemniaków jadalnych i sadzeniaków, określonych kodem H.S. 0701.10 i 0701.90.

§ 2. Pozwolenia, o których mowa w § 1, wystawiane będą z nieprzekraczalnym terminem ważności do dnia 31 sierpnia 1990 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą:
M. Świącicki

178

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 kwietnia 1990 r.

w sprawie kwalifikacji zawodowych, jakie powinni posiadać lekarze dokonujący zabiegu przerwania ciąży, oraz trybu wydawania orzeczeń lekarskich o dopuszczalności dokonania takiego zabiegu.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 12, poz. 61 i z 1969 r. Nr 13, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabieg przerwania ciąży może być dokonany przez lekarza posiadającego specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia w dziedzinie ginekologii i położnictwa.

2. Zabiegu przerwania ciąży może dokonać także lekarz specjalizujący się na pierwszy stopień w dziedzinie ginekologii i położnictwa, pod warunkiem że zabieg będzie wykonany w szpitalu, w obecności i pod kierunkiem lekarza posiadającego specjalizację wymienioną w ust. 1.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli zabieg przerwania ciąży jest konieczny ze względu na bezpośrednie zagrożenie życia kobiety ciężarnej.

§ 2. 1. Kobieta ciężarna, która zamierza przerwać ciążę, powinna zwrócić się do lekarza posiadającego specjalizację pierwszego lub drugiego stopnia w dziedzinie ginekologii i położnictwa o wydanie orzeczenia o dopuszczalności dokonania zabiegu przerwania ciąży.

2. Jeżeli kobieta ciężarna zamierza przerwać ciążę ze względu na trudne warunki życiowe, powinna złożyć lekarzowi pisemne oświadczenie z podaniem okoliczności przemawiających za przerwaniem ciąży.

§ 3. Lekarz, do którego zgłosiła się kobieta ciężarna z wnioskiem o wydanie orzeczenia o dopuszczalności przerwania ciąży ze wskazań lekarskich, po przeprowadzeniu badania ginekologicznego i stwierdzeniu ciąży, jest obowiązany zasięgnąć opinii właściwego specjalisty, jeżeli nie posiada wiadomości specjalistycznych niezbędnych ze względu na dany przypadek, a kobieta ciężarna nie przedstawiła odpowiedniego zaświadczenia lekarza specjalisty.